

ikke gøre det ved at sige ja til den nærværende § 5, thi med Pryglestraf belægges ikke nogen Voldtægtsmand. Det af Kvinderne udtalte Ønske gik i øvrigt ikke paa noget Punkt ud paa at forlange Indførelse af Prygl eller slige barbariske Straffe, ingenlunde. Det gik ud paa at skærpe Polititilsyn, det gik ud paa, at Samfundet skulde være deres Vogter, saa at de kunde føle sig trygge i dets Varetægt, man overlod Lovgivningsmagten og Administrationen Resten. Endvidere har Formanden for vore kvindelige Foreninger i et her i Tinget i de Dage omdelt Hefte af deres Maa nedskrift — „Kvinden og Samfundet“ tror jeg det hedder — bestemt fralagt sig, at de skulde ønske Pryglestraffens Indførelse. Hvis dette altsaa er det ærede Medlems Motiv til nu at holde paa Pryglestraffen, synes jeg, Motivet er faldet bort, og jeg haaber, at det ærede Medlem for Esbjerg gaar i sig selv og stemmer mod § 5, naar vi faa Lejlighed til at stemme derom.

Men ogsaa for andre Medlemmers Vedkommende er der jo i Aar indtruffet Forandringer ved, at det politiske Moment er taget ud, og ved, at der ikke her er Tale om at støtte en Ministers Stilling og gøre ham hans ministerielle Liv muligt eller umuligt. Her er det givet, at Medlemmerne, ogsaa af det store Regeringsparti, ere stillede fuldstændig frit. I Fjor kunde Forholdene, som det viste sig, for Reformpartiets Formand, det ærede Medlem for Løvel (Anders Nielsen), være saare vanskelige. De kunde medføre, at han blev nødt til paa en eller anden Maade at stille sig i et Lys, som han ikke kunde forsvare hverken for sig selv eller for sine Vælgere. Det ærede Medlem for Løvel var en bestemt og absolut Modstander af Pryglestraffen. Det ærede Medlem var forinden Afstemningen her i Salen fast bestemt paa at stemme mod Pryglestraffen. Da det kom til Stykket, indskrænkede det ærede Medlem for Løvel sig til at sige: Stemmer ikke, og da Sagen var til 3die Behandling, stemte han gladelig for Lovens Vedtagelse med Pryglestraffen. Naar man er en bestemt Modstander af en Ting, og man lige i Midten af Begivenhederne ingen Mening har, og det saa ender med, at man har den modsatte Mening af det, der oprindeligt var ens Mening, stiller man sig selv i et mærkeligt Lys, og det kan da blive nødvendigt for os at undersøge, hvilke Motiver det ærede Medlem kunde have den Gang, han havde sin første Mening, og om de Motiver kunne tænkes at eksistere for det ærede Medlem eller andre nu. Stil-

lingen i Fjor var den, at det ærede Medlem var Formand for Venstrereformpartiet, i Aar er det ærede Medlem Formand for Reformpartiet. I Fjor bestræbte det ærede Medlem sig for at holde sammen paa Partiet, for at der ikke paa det ene eller andet Punkt skulde hidføres en Sprængning, men de samlede og udelelige 74 kunde blive sammen. Stillingen deroppe var i Virkeligheden vanskelig. Denne Lov var kommet herind som et privat Lovforslag, indbragt af en Del Udvalgsmedlemmer, da Justitsministerens oprindelige Lovforslag var blevet ændret saaledes i human Retning, at det ikke var til at kende igen. Det kom til Forhandling i Partiet, og nogle stemte for, at det skulde nyde Fremme, andre stemte imod, men de vare flest, der stemte for, og saa var der en hel Del — jeg tror ikke, jeg husker fejl, naar jeg siger, det var 11 —, som ikke afgave deres Stemmer. Men da Forhandlingen førtes herved med en voksende Lidenskab, og det blev opdaget, maaske noget for sent, at der var Politik i denne Sag, skete der jo det, at for at holde sammen paa Partiet var det nødvendigt at belægge dem, der havde sagt „Stemmer ikke“, med den Tvang, at de skulde stemme sammen med Ministeren. Det var en Nødvendighed, thi ellers vilde Ministeren forlade sit Parti, og hvad det betyder, vide vi jo alle. En Minister forlader ikke sit Parti for at gaa alene ud i Verden og være Eneboer, navnlig da det vilde umuliggøre ham hans Stilling som Minister. Men nu er der jo aldeles ikke noget af den Art paa Færde. Nu er Partiet sprængt, og de, der ere tilbage, ville, om de have Lyst dertil eller ikke — der er 7 Uro-stiftere, 7 af os 21, som kunde være det livlige Moment indenfor Partiet —, være nødt til for at holde Livet i, hvad der er tilbage af Reformpartiet, at staa Last og Brast i tykt og tyndt. Naar Lovforslaget er kommet herved, og det i Aar i Mod-sætning til i Fjor ikke har Spor af politisk Moment i sig og heller ikke har Udsigt til at kunne faa det, staa vi saaledes, at det ærede Medlem for Løvel i Aar med fri og frelst Samvittighed kan rejse sig og svare nej til Prygleparagraffen og stemme for de Ændringer, som ville fremkomme enten ved en Udvalgsbehandling eller ved 2den Behandling herved. Det vil blive et frydefuldt Syn, og jeg skal hilse det med „Hør“, naar jeg hører det Ord fra det ærede Medlem for Løvel, og saa oprigtig glæde mig over, at i alt Fald den Del af det Tryllebaand, der er lagt over det ærede